

Aan: Kerkenraad van de Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt) te WP1
Ter attentie van KR-S2.3 (scriba 2)

(Per email: KR-S2.3)

WP1, 3 augustus 2019

Betreft: brief aan de kerkenraden van de GKv

Geachte kerkenraad, mijn broeders en zusters,

Recent heb ik aan de kerkenraden van de GKv een brief doen toekomen. U heeft die brief ook ontvangen. Deze brief volgt logischerwijs op mijn brief van 15 juli jl., waarin ik heb beschreven dat ik in gewetensnood ben gekomen. Hierop heeft u gereageerd dat een inhoudelijke reactie nog volgt. Ik verwacht uw inhoudelijke en beargumenteerde reactie op mijn brief van 15 juli jl. en mijn reeds eerder aan u gecommuniceerde en onderbouwde standpunten nog steeds van u.

Ik vind het een goede zaak als ook u kennisneemt van de beschreven casus op de website die gebaseerd is op mijn, volgens uw zeggen, persoonlijke dossier zoals ik dat in de afgelopen jaren heb bijgehouden. Aangezien u inmiddels al jaren de tijd heeft gekregen om (wel of niet op verzoek) uw dossier inzake het conflict waarin u en ik betrokken zijn op orde te krijgen en te houden, is het niet nodig dat ik u voorafgaand aan deze bekendmaking nógmaals vraag om aanvullingen te doen. Nadat u eerst heeft ontkend over een aantal stukken te beschikken, heeft u later daar weer andere zienswijzen op losgelaten. U heeft gesteld dat ik een persoonlijk dossier heb bijgehouden dat niet overeenkomt met uw dossier/archief/bestanden, toch heeft u nagelaten om daarop aanvullingen te doen. Bovendien bent u vanaf 6 maart jl. exact op de hoogte gebracht door mij van wat ik wel en niet aan stukken ter beschikking heb in mijn dossier.

Ondanks het bovenstaande geef ik u toch, dus geheel onverplicht, de gelegenheid om tot uiterlijk 31 augustus 2019 eventuele omissies of onjuistheden die volgens u in de beschreven casus staan vermeld aan mij kenbaar te maken. Uw aanvullingen dienen te zijn voorzien van een feitelijke onderbouwing waaruit de omissie blijkt. Als voldaan is aan deze voorwaarde zal ik de noodzakelijk gebleken aanpassing doorvoeren. Ik stel u hiertoe in de gelegenheid omdat ik zorgvuldig wil zijn in mijn publicaties. Ik reken erop dat u deze brief dan ook aan alle betrokken kerkenraadsleden doorstuurt.

Mijn beschrijving van de casus maakt onder andere inzichtelijk hoe de uiteenlopende besluiten wel of niet met elkaar te verenigen zijn en hoe ze ieder voor zich tot stand zijn gekomen. Het doel van mijn beschrijving is weergegeven in de brief die ik aan alle kerkenraden van de GKv heb doen toekomen. Dit is overigens niet de laatste stap die ik in dit proces zal nemen, maar ook over de nog volgende stappen zal ik u, voor zover ik dat relevant acht, blijven informeren. Vanwege de mogelijke precedentwerking van deze kwestie is het mijns inziens nodig de kerkklokken te luiden. Er is een noodzaak om het GKv-breed (en zo mogelijk nog breder) over de toepassing/werking van het ambtsgeheim en over de daaruit voortvloeiende verplichting voor ambtsdragers te hebben.

Verder hoop ik ook dat een landelijke discussie eraan bijdraagt dat u gaat beseffen dat het gebruikmaken van mooie geestelijke woorden als verzoening, vergeving, vertrouwen, het kruis van Christus, in feite een vloek zijn als u ze nog langer gebruikt om dat wat onbijbels is nog steeds te willen toedekken. Echte verzoening is en blijft echter nog steeds mogelijk, al besef ik dat de eerste stap die u hiervoor zult moeten zetten er een is waarbij bezinning en een omkeer nodig is. De casusbeschrijving kan u hierbij helpen.

Met broedergroet,

M1